

Aký bol náš rok 2020 ?

Zvláštny veru, zvláštny.... a som si povedala, že už máme veľké deti, nech ho reku zhodnotia ony a ja len opravým tie ipsyloni ☺)) Tak pekne ťukajú od najstaršieho:

Paľko (17,5 r.) Tento rok bol pre všetkých pomerne namáhavý. Všetci sme boli silno ovplyvnení corona vírusom. Pred ním sme sa uchýlili na našu chatu. Bola nám viac než výborným útočiskom. V Ludrovej sme prežili približne pol roka spestreného výletmi, prácou v záhrade a samozrejme dištančným vzdelávaním. To bolo jediným kameňom úrazu v tomto inak tak idylickom čase. Pravdou je, že corona je bolestná okolnosť, ale treba sa zamerať na to, aby sme našli to správne využitie času a naša rodina ho našla. Dik mutti.

Johanka (12,5 r.) ťažko sa píše celý rok do pár riadkov ale skúsím to zhrnúť. Rok sa začal ako každý iný ale od 9. marca sme nešli do školy kvôli corone. Deň na to sme sa vybrali do Ludrovej. Prvý týždeň sme sa neučili ale potom začali online hodiny a zadania. Prišli aj babi a dede. Raz za cca 1 týždeň chodila maminka nakupovať. Dede a babi si nákup vždy vydezinfikovali horským slnkom. V Ludrovej sme aj oslavovali Paľkove (28. 4.) a babičkine (15. 5.) narodeniny a maminkine meniny. V Ludrovej sme zasadili veľa kvetov, zaobstarali si wifi, rúbali a odnášali drevo, pokúsili sme sa zasadiť trávnu na ťažkých miestach aj kobercovou trávou. Požičali sme si na tri mesiace zajačika, úplné mláďatko. Prežilo až do konca pobytu u nás. 2. júna zomrel škrečok, ktorého sme dostali na Vianoce 2018. Dorotka ho pochovala v záhrade. Posledný júnový týždeň sme sa vrátili do Bratislavy do školy. V júli sme boli na duchovnej obnove s pátrom Luciánom v Bojniciach, zvyšok prázdnin sme zase boli v Ludrovej, ale už aj s bratrancami a sestricami a bolo veselšie. 26. 9. mala Dorotka Prvé sv. prijímanie.

Dorotka (8,5 r.) 9. 3. sa zatvorili školy. Museli sme nosiť rúško. My sme pred koronou utiekli do Ludrovej. Netešili sme sa sami, boli s nami aj babička a deduško. Hrala som s babičkou karty. Prežili sme spolu aj Veľkú Noc. Skoro každý deň sme pozerali priamy prenos svätej omše a modlili sa ruženec. V septembri som mala konečne 1. sv. prijímanie čo som mala mať v máji a dostala som k nemu škrečka. V septembri som začala nosiť okuliare ako Johanka a Paľko. Pomodlila som sa celú Pompejskú novénu. Nemám ešte mobil ale už chodím sama nakupovať do Billy. Mám novú pani vychovávateľku, je veľmi dobrá, aj naša pani učiteľka. Naučila som sa trošku štrikovať. Chodíme na roráty. Začala som čítať Narniu. Začali sa mi veľmi páčiť lamy, na Vianoce určite jednu živú dostanem.

Tomí Tento rok bol asi pre všetkých nás zvláštny. Začiatkom roka som bol pozvaný do dobrodružstva Exodus 90, tri mesiace odchodu zo starého života. A naozaj som netušil, že odchádzam z pohodlného sveta tak radikálne. Túto sezónu sme prepojili novú meteostaničku s programom GALATI a prvých 13 staničiek už slúžilo vo vinohradoch. S priateľmi sme vytvorili nový program pre prenajímateľov bytov. Koncom leta mi skončil projekt a zmenil som robotu. Ale najväčšia zmena tento rok bolo určite opustenie kancelárie a práca z chalúčky v Ludrovej na jar a práca doma na jeseň. Som zvedavý, ako nás táto skúsenosť zmení a čo pre nás ďalší rok chystá.

Moni Takže tak.

Čo dodať? Začiatok roka prebiehal ešte ako každý iný – dve lyžovačky v Ludrovej, rodinné oslavy, dva karnevaly a Paľkov venček (dokonca nejakým omylom sa stal kráľom venčeku 😊). Začiatok marca bol veľmi boľavý – v jednom týždni dva odchody vzácnych ľudí, dva pohreby, kde sa nebo dotklo zväštným spôsobom zeme... Tajomstvo.... „Korona čas“ opísali deti vcelku pravdivo (len mne zostanú v pamäti najmä asi tie krásne východy slnka keď som o 3.45 vstávala od počítača a šla konečne spať 😊). Inak to bol ozaj aj zvláštny pomalý požehnaný čas... A ešte dlho očkávaná udalosť roka – moja drahá sestra Adka sa po 12 rokoch v severnom Írsku presťahovala s rodinkou na Slovensko a aby sme dobehli náš „sesterský čas“, tak rovno do vedľajšieho vchodu nášho paneláku (ok, inde nenašli vhodný byt 😊). Naše deti sú z toho tiež veeeeľmi happy... Sťahovanie (aj keď len o dáký cca kilometer) okúsil v októbri aj brat Tomáš, ktorý si k 40-ke „pořídil“ domček 😊. Má už svoje roky (dom, nie brat), ale aspoň majú trochu adrenalínu keď sem-tam niečo praskne a treba kopať, vrtať, zachraňovať 😊. Ako pomocníkov si hneď kúpili dve andulky a dve činčily 😊. Ja som dostala v škole okrem matematiky aj triednictvo malých piatačikov, tak sa celkom vytešujem... (aj keď tie online triednicke hodiny sú dosť iné ako naživo 😊). Ako asi aj vy všetci, zažívame celý život online – gitaru, tanečnú, teóriu, stretká, kurz snúbencov, rodičká, Paľko autoškolu... a veľakrát na to frfleme keď padá wifi, nejde sa pripojiť... nevieme dňa ani hodiny kedy to skončí, v akom móde budeme fungovať na Vianoce, ale asi treba byť vd'ační aj za to.... máme v okolí ľudí, ktorí by boli radi keby mohli zažívať taký obyčajný čas doma s rodinou aj keď za PC...

Tak vám vyprosujeme požehnaný zvyšok Adventu, aby tento zvláštny domáci čas priniesol aj zvláštne, chutné ovocie na Vianoce 😊. A nemyslím tým mango 😊. Ostávajte v pokoji a dôvere v Božiu Prozreteľnosť. *Vanekovci*